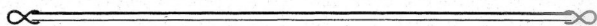

HUSZONEGYEDIK FEJEZET

A IV. ZÓNA: DÉL-MAGYARORSZÁG A DUNÁTÓL KELETRE

A gettósítási folyamat

A IV. ZÓNÁBAN végrehajtott zsidóellenes akciók az V. csendőrkerületben (Szeged) és a VI. csendőrkerületben (Debrecen) élő zsidókat érintették. A zóna a trianoni Magyarország délkeleti részeit foglalta magába a Dunáig és a Délvidék korábban Jugoszláviához tartozó területéig (lásd a 13.1. térképet).

Akárcsak a többi zsidótanítási zónában, ezeknek a csendőrkerületeknek a zsidóit is módszeresen összegyűjtötték röviddel az április 26-án elfogadott gettósítási rendelet után. A vidéki települések zsidóit a helyi zsinagógákba terelték, és a kifosztás első menete után a közeli gettóba vitték, rendszerint a járási székhelyre. Ezekből a táborokból néhány hét után átvitték a legközelebbi vasúti központ közelében létesített gyűjtőtáborokba, ahonnan néhány napon belül deportálták őket az ott összegyűjtött más zsidókkal együtt.

A IV. zónában végrehajtott gettósítási, koncentrálási és deportálási műveleteket Kiskunfélegyházáról irányították, a zsidótanítási osztagok itt rendezték be főhadiszállásukat.¹ Az akciókat ugyanolyan gyorsan, hatékonyan és embertelenül hajtották végre, mint a többi zónában. Habár az összegyűjtött zsidók csak pár napig voltak a bevagonírozási központokban, lesoványodtak és elcsüggedtek a gettókban és a téglagyárakban uralkodó életkörülmények között és a kegyetlen bánásmód miatt, melyben az elrejtett értékek után kutató csendőrök és nyomozók kezei részesültek.

A zóna zsidóinak bevagonírozását és deportálását 1944. június 10-én, azon a szegedi értekezleten beszélték meg, amelyen a magyar és német zsidótanító különítmények tagjain kívül a két csendőrkerület városainak polgármesterei, rendőr- és csendőrtisztjei is részt vettek.²